

וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי ב

זֶה כַּמָּה שָׁבוּעוֹת, שָׁאֲנוּ קוֹרְאִים בַּתּוֹרָה אֹדוֹת הַמְּשָׁכָן וְכִלְיוֹ.

בְּפָרָשַׁת תְּרוּמָה וּתְצִוָּה מוֹבָא הַצְּוִי הַמְּפָרֵט עַל בְּנֵי־הַמְּשָׁכָן וְכִלְיוֹ. אַחֲר־כֵּן, בְּפָרָשַׁת וַיְקַהֵל שׁוֹב מִדְּבַר אֹדוֹת בְּנֵי־הַמְּשָׁכָן. וְהֵנָּה, גַּם בְּפָרָשַׁת פְּקוּדֵי מִסְפָּר עַל בְּנֵי־הַמְּשָׁכָן.

– לְשֵׁם־מָה צָרִיךְ אַרְבַּע פָּרָשׁוֹת כְּדֵי לְסַפֵּר עַל בְּנֵי־הַמְּשָׁכָן?

מְלוֹת הַתּוֹרָה חֲשׁוּבוֹת הֵן וּמְדִיקוֹת, אִין שׁוֹם מְלָה מִיְתָרֵת בַּתּוֹרָה! אִם כֵּן, מִדּוּעַ חוֹזְרֵת הַתּוֹרָה וּמְפָרֵט שׁוֹב וְשׁוֹב אֹדוֹת בְּנֵי־הַמְּשָׁכָן?

הֲרִי הַתּוֹרָה יְכוּלָה לְסַפֵּר בְּפִרוּט עַל צְוִי בְּנֵי־הַמְּשָׁכָן בְּלִבָּד, וְאַחֲר־כֵּן לְצִיֵּן שְׁבִנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה ה'. גַּם כֵּן מוֹבָן הִיא שָׁאֲכֵן הוּקָם הַמְּשָׁכָן עַל כָּל פְּרָטִיו?!

בְּפִרוּשׁ רַש"י (חֵי־שָׁרָה כַּד, מַב) יֵשׁ כָּלָל: כָּל דְּבַר הַחֲבִיב עַל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת אֹדוֹתָיו

וְחוֹזְרֵת וּמְסַפֶּרֶת עָלָיו כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, גַּם אִם הַכְּפִילוֹת
אֵינָהּ מוֹסִיפָה שׁוּם חֲדוּשׁ.

הַמְשָׁכָן וְכִלְיוֹ – חֲבִיבִים הֵם מְאֹד עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מְחַבְּבִים אֶת הַמְשָׁכָן, כִּי עַל-יְדוֹ שׁוֹרָה
הַשְּׂכִינָה בְּתוֹכְכֶם, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: 'וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי
בְּתוֹכְכֶם'.

הַמְשָׁכָן חָבִיב מְאֹד עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא הָעֵד הַמוֹכִיחַ שֶׁהוּא
סֵלַח לְיִשְׂרָאֵל עַל חֲטָא הָעֶגְלָה, וּמִכָּאן שְׁמוֹ: 'מְשָׁכַן-הָעֵדוֹת'.

מִפְּנֵי הַחֲבִיבוּת הַגְּדוֹלָה שֶׁיֵּשׁ לַמְשָׁכָן בְּעֵינֵי הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא וּבְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל, מִפְּרֻטַּת הַתּוֹרָה שׁוֹב וְשׁוֹב
אוֹדוֹתָיו בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת: תְּרוּמָה, תְּצַוָּה, וַיִּקְהַל, פְּקוּדֵי.

הַחֲבִיבוּת הַרְבֵּה שֶׁחֲבָבוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת הַמְשָׁכָן,
הִתְבַּטְּאָה בְּכַף שֶׁהֵם תָּרְמוּ בְּזָרִיזוֹת וּבְנִדְיבוּת-לֵב מִרְכוּשָׁם
הַפְּרָטִי כְּדֵי שְׂיֻקָּם הַמְשָׁכָן, עַד שֶׁצָּרִיךְ הָיָה לְהַכְרִיז
וּלְהוֹדִיעַ לָהֶם שֶׁיִּפְסִיקוּ לְתָרוּם לַמְשָׁכָן – כָּל זֹאת מִפְּנֵי
שֶׁחֲבָבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַמְשָׁכָן!

לְכֵן, גַּם אֲנִי לֹא נִסְתַּפֵּק בְּקִיּוֹם הַמְצֻוֹת בְּמַעֲשֵׂה בְּלִבְד,

אָלֵא נְחַבֵּב אֶת הַמְצוּוֹת, נְרַגֵּישׁ שְׁהֵן חֲשׁוּבוֹת לָנוּ וַיִּקְרוּת.
כָּל מְצוּהַ נְקִיִּים מִתּוֹךְ נְדִיבוֹת-לֵב, זְרִיזוֹת וְאַהֲבָה.

(מעובד לפי 'לקוטי שיחות' חלק טז עמ' 458-464)

